

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

Num. 2536

Decret Llei 1/2012, de 10 de febrer, sobre mesures orientades a la prevenció de l'oferta il·legal en matèria de transports a l'illa d'Eivissa

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 49.1 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears preveu la possibilitat que el Consell de Govern aprovi normes amb rang de llei mitjançant decrets llei. Concretament, aquest article estableix que «en cas de necessitat extraordinària i urgent, el Consell de Govern pot dictar mesures legislatives provisionals en forma de decrets llei, que no poden afectar els drets establerts en aquest Estatut, les matèries objecte de lleis de desplegament bàsic de l'Estatut d'autonomia, els pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral ni l'ordenament de les institucions bàsiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears».

La redacció d'aquest apartat adopta una configuració similar a la que defineix l'article 86.1 de la Constitució. Per una banda, s'exigeix un supòsit de fet que l'habiliti, en concret una «necessitat extraordinària i urgent», i per l'altra, es limita l'aplicació del decret llei, en el sentit que aquesta via normativa no està permesa per a determinats àmbits materials, com els drets que preveu l'Estatut, el règim electoral, el pressupost o les institucions de la Comunitat Autònoma. Aquesta configuració similar determina que hi sigui aplicable la doctrina del Tribunal Constitucional, expressada en múltiples sentències, tant pel que fa al supòsit de fet que l'habilita com pel que fa a la definició dels límits materials del decret llei.

La necessitat extraordinària i urgent, supòsit que habilita el decret llei, ha estat objecte de successives sentències del Tribunal Constitucional —com per exemple les sentències 29/1982, 6/1983, 29/1986 i 23/1993—, que han moderat els termes literals d'aquesta exigència, de manera que són constitucionalment admissibles els decrets llei dictats per circumstàncies difícils de preveure o en virtut de conjuntures econòmiques que requereixen una resposta ràpida.

II

Durant les temporades estivals dels darrers anys l'illa d'Eivissa ha assistit al creixent fenomen de l'oferta il·legal de transport de viatgers, que, a més de suposar un perjudici directe al sector del transport de viatgers en taxi, afecta seriosament la imatge turística pròpia de l'illa i produeix altres distorsions, com ara l'afectació de la seguretat viària. La lluita contra l'oferta il·legal s'ha mostrat més eficient amb una major col·laboració de les diverses administracions implicades, i particularment amb la intervenció directa dels ajuntaments, a través del control efectuat per les diverses policies locals en col·laboració amb els altres cossos de seguretat de l'Estat i els serveis d'inspecció del transport terrestre.

A més del control de l'oferta il·legal a través de l'actuació inspectora, s'ha afavorit la correcció de la desproporció entre l'oferta i la demanda del servei prestat legalment, de manera que hi hagi oferta suficient del servei de taxi, especialment durant les temporades estivals. Això s'ha aconseguit a partir de l'aprovació de l'article 50 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives, mitjançant l'adopció d'un seguit de plans reguladors del Consell Insular d'Eivissa, que necessàriament s'han articulats a través dels serveis municipals de taxi, als quals s'han incorporat els vehicles estacionals autoritzats, fins al punt que els mateixos ajuntaments, a més de decidir sobre la incorporació dels taxis estacionals als serveis municipals respectius, han decidit el nombre de vehicles necessaris per cobrir les demandes de mobilitat i fins i tot l'horari de prestació del servei, en el cas que hagin considerat necessari restringir el servei als moments de major demanda dels usuaris.

Tot això fa evident que els ajuntaments són els ens més adequats per actuar sobre la desproporció entre l'oferta i la demanda de mobilitat, tant per la proximitat al control directe de l'intrusisme a través de l'actuació de les policies locals i de la relació directa amb la prestació del servei legal a través dels siste-

mes municipals de taxi als quals sempre s'han adherit els taxis estacionals, com també en atenció al reconeixement de l'autonomia municipal en la satisfacció dels interessos propis, en aquest cas relatius a la mobilitat urbana i a la demanda que en fan els habitants i els visitants.

Havent arribat a aquest punt i atesa la conveniència que la pròxima temporada estival es disposi del reforç als sistemes municipals de taxi amb la incorporació dels taxis estacionals municipals que, juntament amb el control directe de l'intrusisme que exerceixen les policies locals respectives, permeti actuar directament als ajuntaments en la lluita contra l'oferta il·legal, es planteja la necessitat d'aconseguir que els ajuntaments de l'illa d'Eivissa disposin de temps suficient per aprovar, si així ho consideren convenient, els plans reguladors respectius que permetin corregir de manera directa i individualitzada la desproporció entre l'oferta i la demanda de taxis als municipis durant el pròxim estiu. Atès que els plans reguladors s'han de sotmetre a informe i aprovar abans d'adjudicar les llicències als sol·licitants amb temps suficient perquè puguin fer la inversió (aportació del vehicle i condicionament i equipament necessaris), es planteja la necessitat d'aprovar aquest Decret Llei per habilitar els ajuntaments per concedir autoritzacions estacionals de taxi amb caràcter urgent, atès que, d'una altra manera, no podrien intervenir en la pròxima temporada estival.

Per tot això, a proposta del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 10 de febrer, s'aprova el següent

DECRET LLEI

Article únic

Normes especials en matèria de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme

1. Fins que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no legisli en matèria de transports urbans, per poder atendre adequadament la creixent demanda del servei de taxi en temporada estival, els ajuntaments de l'illa d'Eivissa poden atorgar autoritzacions municipals estacionals de transport públic de viatgers en vehicles de turisme que tinguin una durada estacional determinada, dins l'àmbit territorial dels territoris municipals respectius.

2. Els ajuntaments atorgants han d'adoptar un acte administratiu per aprovar un pla regulador que determini les condicions de prestació del servei i el nombre màxim d'autoritzacions que es poden atorgar; les condicions a les quals s'han de subjectar; els drets i les obligacions i la quantia de la taxa, si s'escau, que comporten per als adjudicataris; els supòsits de revocació, i el termini de durada, que no pot ser inferior a una temporada estival ni superior a dues, i que ha de donar dret a l'explotació del servei durant un termini no inferior a dos mesos ni superior a quatre cada temporada estival.

3. Perquè els vehicles autoritzats pels ajuntaments puguin prestar servei fora del municipi en què tenen domiciliada l'autorització han d'obtenir l'autorització habilitant del Consell Insular d'Eivissa, titular de les competències sobre els transports interurbans, el qual, en aplicació de l'article 50 de la Llei 13/2005, de mesures tributàries i administratives, ha de disposar el que correspongui perquè es puguin fer els recorreguts interurbans en les mateixes condicions de prestació que els titulars de les llicències municipals fixes, subjectant-se en tot al règim de càrrega i descàrrega i a les tarifes aprovades aplicables.

Aquestes autoritzacions només tindran validesa a l'illa d'Eivissa.

Disposició final única

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 10 de febrer de 2012

El president

José Ramón Bauzá Díaz

El conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori

Gabriel Company Bauzá

— O —